

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΚΟΜ(94) 370 τελικό
Βρυξέλλες, 15.09.1994

94/0197 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΟΔΗΓΙΑ 77/388/ΕΟΚ
ΚΑΙ ΚΛΕΘΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΗΜΕΙΟ δ)
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ
ΑΞΙΑΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Οι διατάξεις του άρθρου 14, 1 δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ¹ (όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/5/ΕΚ της 14ης Φεβρουαρίου 1994²) ορίζουν ότι τα κράτη μέλη απαλλάσσουν, χωρίς να θίγονται οι λοιπές κοινοτικές διατάξεις, και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζουν για την πρόληψη, ιδίως, κάθε φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής και ενδεχομένων καταχρήσεων, τις οριστικές εισαγωγές αγαθών τα οποία απολαύουν του καθεστώτος τελωνειακής ατέλειας εκτός της προβλεπόμενης από το κοινό δασμολόγιο ή που θα απέλανον παρόμοιας ατέλειας αν είχαν εισαχθεί από τρίτη χώρα.

Το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου προσδιορίζεται από την οδηγία 83/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983³. Οι διατάξεις αυτές συνιστούν τη φορολογική πτυχή των μέτρων που προβλέπονται στον τελωνειακό τομέα από τον κανονισμό του Συμβουλίου αριθ. 918/83 της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών απαλλαγών⁴. το περιεχόμενο των φορολογικών διατάξεων βασίζεται σε μεγάλο βαθμό, ως προς το πεδίο ουσιαστικής εφαρμογής, στην τελωνειακή νομοθεσία για λόγους πρακτικής εφαρμογής της απαλλαγής.

Από την 1η Ιανουαρίου 1993 ο προσανατολισμός αυτός θεωρείται ακόμη περισσότερο δικαιολογημένος.

Πράγματι, λόγω της κατάργησης των ελέγχων και των λοιπών διατυπώσεων στα ενδοκοινοτικά σύνορα οι έννοιες της εισαγωγής και της εξαγωγής αφορούν μόνο τις συναλλαγές μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών.

Η ενότητα της εσωτερικής αγοράς διασφαλίζεται, συνεπώς, στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας· οι τελωνειακές αρχές επιφορτίζονται με τον έλεγχο των κοινοτικών διατάξεων στα εν λόγω σύνορα.

¹ Οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών. Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιομorfή φορολογική βάση (ΕΕ αριθ. L 145 της 13/6/1977, σελ. 1).

² ΕΕ αριθ. L 60 της 6/3/1994.

³ ΕΕ αριθ. L 105 της 23/4/1983, σελ. 38.

⁴ ΕΕ αριθ. L 105 της 23.4.1983, σελ. 1.

Η Επιτροπή υπέβαλε, πρόσφατα, πρόταση στο Συμβούλιο με την οποία αποσκοπείται η αντικατάσταση του προαναφερθέντος κανονισμού τελωνιακών απαλλαγών. Λόγω της μεγάλης σημασίας που αποδίδει στο γεγονός της στενότερης δυνατής σύνδεσης μεταξύ των καθεστώτων τελωνιακής ατέλειας και των φορολογικών απαλλαγών η Επιτροπή προτείνει, συγχρόνως, την αντικατάσταση της οδηγίας 83/181/ΕΟΚ. Αυτός είναι ο στόχος της παρούσας πρότασης, η οποία εισάγει παράλληλα, μια νέα προσέγγιση στον εν λόγω τομέα. Πράγματι, σήμερα, η παραλληλία μεταξύ των δύο καθεστώτων εξασφαλίζεται με την τρόπο τινά πλήρη υιοθέτηση των σχετικών διατάξεων της τελωνιακής νομοθεσίας στο φορολογικό τομέα. Όμως για την παρούσα πρόταση οδηγίας στο φορολογικό τομέα η Επιτροπή επέλεξε μια διαφορετική νομοθετική τεχνική, ήτοι την παραπομπή στις τελωνιακές κανονιστικές ρυθμίσεις. Έτσι οι διατάξεις της οδηγίας ορίζουν ότι τα κράτη μέλη χορηγούν τις απαλλαγές από την καταβολή του ΦΠΑ ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών υπό τις αυτές προϋποθέσεις και τα ίδια όρια που προβλέπονται από την τελωνιακή νομοθεσία.

Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι ήταν δυνατή η υιοθέτηση στο φορολογικό τομέα των βασικών διατάξεων των προτεινόμενων μέτρων, ιδίως σε ό,τι αφορά την ουσιαστική διάρθρωση του κειμένου, την απλοποίηση της εφαρμογής και την ενημέρωση των σχεδίων κρίθηκε αναγκαίο να διατηρηθεί στην παρούσα πρόταση το μεγαλύτερο μέρος των ειδικών διατάξεων που εφαρμόζονται επί του παρόντος στο φορολογικό τομέα σε σχέση με τις τελωνιακές διατάξεις.

Η προσέγγιση αυτή δικαιολογείται τόσο από την ίδια τη φύση των τελωνιακών και των φορολογικών καθεστώτων όσο και από τη διαφορά των εν λόγω μηχανισμών.

Συνεπώς, ορισμένες εισαγωγές που είναι δυνατών να υπάγονται σε καθεστώς τελωνιακής ατέλειας κατά την εισαγωγή αποκλείονται της φορολογικής απαλλαγής. Αυτή είναι η περίπτωση αντικειμένων εκπαιδευτικού, επιστημονικού και πολιτιστικού χαρακτήρα στα οποία χορηγείται τελωνιακή ατέλεια δυνάμει διεθνών συμφωνιών, παρότι το γεγονός ότι μια φορολογική απαλλαγή θα έθετε σε κίνδυνο τη επίτευξη των γενικών στόχων του κοινού συστήματος ΦΠΑ.

Επιπλέον, προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη δύνανται να αποκλείουν, κατά την εισαγωγή, από την υπαγωγή στο καθεστώς φορολογικής απαλλαγής ορισμένα αγαθά που ενδεχομένως να απολαύουν τελωνιακής ατέλειας: είναι κυρίως η περίπτωση των εμπορευμάτων αμελητέας αξίας που εισάγονται στο πλαίσιο πωλήσεων διάλλαγογραφίας.

Επιπλέον, η πρόταση διευκρινίζει ότι η φορολογική απαλλαγή ορισμένων εισαγωγών αγαθών υπόκειται σε ειδικούς όρους: πρόκειται, π.χ. για τα αντικείμενα που προορίζονται για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Τέλος, τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν ορισμένες ειδικές απαλλαγές που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

Επί του παρόντος, οι απαλλαγές για τα αγαθά που περιέχονται στις αποσκευές των ταξιδιωτών και στις μικροαποστολές των ιδιωτών αποτελούν αντικείμενο ειδικών φορολογικών οδηγιών. Στο φορολογικό τομέα οι εν λόγω ατέλειες ενσωματώθηκαν στον κανονισμό. Στο φορολογικό τομέα, λόγω της χρησιμοποιούμενης νομοθετικής πρακτικής, αυτές οι απαλλαγές καλύπτονται επίσης και από την οδηγία που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας πρότασης. Η Επιτροπή εκτιμά πράγματι ότι είναι επιθυμητό να ενοποιηθούν, σε ενιαίο κείμενο, όλες οι εν λόγω απαλλαγές και προτείνει, συνεπώς, να καταργηθούν οι διατάξεις σχετικά με τον ΦΠΑ που περιέχονται στις οδηγίες 69/169/ΕΟΚ⁵ (ταξιδιώτες) και 78/1035/ΕΟΚ⁶ (μικροαποστολές). Ανάλογη πρόταση υποβάλλεται, άλλωστε, στον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Τέλος, με στόχο την ενοποίηση των Οδηγιών ΦΠΑ προτείνεται η ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων στην 6η οδηγία ΦΠΑ (77/388/ΕΟΚ) μέσω της τροποποίησης των διατάξεων του άρθρου 14, παράγρ. 1, σημείο δ) και της προσθήκης ενός παραρτήματος Κ.

Για τις λεπτομέρειες των άλλων τροποποιήσεων που επιφέρονται με την παρούσα πρόταση στο περιεχόμενο της οδηγίας 83/181/ΕΟΚ, ο αναγνώστης παραπέμπεται στις αιτιολογικές σκέψεις της πρότασης κανονισμού για τελωνειακά θέματα (έγγρ. COM(94) . . .), ιδίως στα σημεία α) έως δ), ε) τελευταία περίπτωση και στ).

⁵ Οδηγία 69/169 του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 1969 περί εναρμονίσεων των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων, των σχετικών με τις απαλλαγές από τους φόρους κύκλου εργασιών και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, στο πλαίσιο της διεθνούς κυκλοφορίας των ταξιδιωτών (ΕΕ L 133 της 4.6.69).

⁶ Οδηγία 78/1035 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί των φορολογικών ατελειών και χορηγούμενων κατά την εισαγωγή εμπορευμάτων υπό μορφή μικροαποστολών μη εμπορικού χαρακτήρα προελεύσεων τρίτων χωρών (ΕΕ L 366 της 28.12.78).

**ΠΡΟΤΑΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΟΔΗΓΙΑ 77/388/ΕΟΚ
ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΗΜΕΙΟ δ)
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟΡΟ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ
ΑΞΙΑΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΑΓΑΘΩΝ**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, η οδηγία 83/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983¹, , όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ² καθορίζει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14, παραγρ. 1, περίπτωση δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ για την απαλλαγή από το φόρο προστιθέμενης αξίας ορισμένων οριστικών εισαγωγών αγαθών

ότι, με στόχο να επιτευχθεί ο μεγαλύτερος δυνατός παραλληλισμός ενοποίηση μεταξύ του τελωνειακού καθεστώτος και αυτού που εφαρμόζεται στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, το καθεστώς απαλλαγής που εγκαθιδρύεται με την οδηγία 83/181/ΕΟΚ βασίζεται στο καθεστώς τελωνειακών ατελειών που εγκαθιδρύεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 918/83 του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών³, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 355/94⁴, λαμβάνοντας υπόψη, ωστόσο τους διαφορετικούς στόχους και την υποδομή των τελωνειακών δασμών και του φόρου προστιθέμενης αξίας.

ότι, το Συμβούλιο υιοθέτησε τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. . . . /94 με τον οποίο καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες χορηγείται ατέλεια στους δασμούς εισαγωγής ή εξαγωγής⁸, που συνιστά αναθεώρηση του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 918/83· ότι, προκειμένου να διατηρηθεί ο παραλληλισμός που επιτεύχθηκε ήδη μεταξύ των τελωνειακών και φορολογικών διατάξεων οι οποίες εφαρμόζονται στο σχετικό τομέα, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ). . . /94 θα ήταν σκόπιμο να συμπεριληφθούν στις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την απαλλαγή από το φόρο προστιθέμενης αξίας, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές ως προς τους στόχους και τις ιδιαιτερότητες των μηχανισμών που προαναφέρθηκαν·

ότι, για λόγους συνοχής, είναι επιθυμητό να ενοποιηθούν σε ενιαίο κείμενο όλες οι απαλλαγές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, σημείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ⁶, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/ . . . /ΕΕ⁷· ότι, κρίνεται σκόπιμο, συνεπώς, να κυκλοφορούν, επίσης, με την παρούσα οδηγία, οι ατέλειες σχετικά με τις εισαγωγές μη εμπορικού χαρακτήρα που πραγματοποιούνται από τους ταξιδιώτες και περιέχονται στις προσωπικές τους αποσκευές ή μέσω μικροαποστολών οι οποίες, σήμερα, αποτελούν το αντικείμενο ειδικών οδηγιών, ήτοι των οδηγιών 69/169/ΕΟΚ⁸, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 94/4/ΕΟΚ⁹, και 78/1035/ΕΟΚ¹⁰, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 85/576/ΕΟΚ¹¹.

ότι, τέλος, κρίνεται σκόπιμο να ενσωματωθούν οι παρούσες διατάξεις στην οδηγία 77/388/ΕΟΚ· ότι, πρέπει συνεπώς να τροποποιηθούν οι διατάξεις του άρθρου 14, παράγραφος 1, σημείο δ) της εν λόγω οδηγίας και να συμπληρωθούν με την προσάρτηση ενός νέου παραρτήματος Κ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

- (1) ΕΕ L 105 της 23.04.1983, σελ. 38
- (2) ΕΕ L 376 της 31.12.1991, σελ. 1
- (3) ΕΕ L 105 της 23.04.1983 σελ. 1
- (4) ΕΕ L 46 της 18.02.1994, σελ. 5
- (5) ΕΕ L
- (6) ΕΕ L 145 της 30.06.1977, σελ. 1.
- (7) ΕΕ L
- (8) ΕΕ L 133 της 04.06.1969, σελ. 6
- (9) ΕΕ L 60 της 03.03.1994, σελ. 14.
- (10) ΕΕ L 366 της 28.12.1978, σελ. 34
- (11) ΕΕ L 372 31.12.1985 σελ. 30.

Άρθρο 1°

Η Οδηγία 77/388/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 14, παράγραφος 1, το σημείο δ) αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

"δ) οι οριστικές εισαγωγές αγαθών τα οποία απολαύουν των τελωνειακών ατελειών που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. . . / . . . του Συμβουλίου (στο εξής καλούμενης "ο Κανονισμός"). Η απαλλαγή χορηγείται με τους ίδιους περιορισμούς και προϋποθέσεις με αυτούς που προβλέπονται στο μέρος Ι και ΙΙΙ, πρώτος τίτλος, του Κανονισμού, υποκείμενη στις ειδικές διατάξεις που συμπεριλαμβάνονται στις παρακάτω περιπτώσεις.

Η απαλλαγή αυτή εφαρμόζεται επίσης:

- στις εισαγωγές αγαθών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1 σημείο β) που θα μπορούσαν ενδεχομένως να απολαύουν του καθεστώτος ατελειών που προβλέπεται ανωτέρω αν είχαν εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, σημείο α).
- υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32, παράγραφος 4 του Κανονισμού για τα αγαθά που εισάγονται στο έδαφος της Ισπανίας από τους ταξιδιώτες που προέρχονται από τις Καναρίους Νήσους.

Από το πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής αποκλείονται οι εισαγωγές αγαθών τα οποία απαριθμούνται στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα Κ, περίπτωση Α, σημείο 1.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής της απαλλαγής τις εισαγωγές αγαθών τα οποία απαριθμούνται στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα Κ, περίπτωση Α, σημείο 2.

Η απαλλαγή των εισαγωγών αγαθών τα οποία απαριθμούνται στον κατάλογο που περιέχεται στο παράρτημα Κ, περίπτωση Α, σημείο 3, υπόκειται στις ειδικές προϋποθέσεις που περιέχονται στον εν λόγω κατάλογο.

Τα κράτη μέλη δύνανται, επιπλέον, να διατηρούν τις ειδικές απαλλαγές των οποίων ο κατάλογος παρατίθεται στο παράρτημα Κ, περίπτωση Β".

2. Το παράρτημα της παρούσας οδηγίας προστίθεται υπό μορφή παραρτήματος Κ.

Άρθρο 2

1. Οι διατάξεις σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας που προβλέπονται από τις παρακάτω οδηγίες παύουν να ισχύουν στις 31 Δεκεμβρίου 1994:

- η οδηγία 69/169/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα από την οδηγία 94/4/ΕΚ·
- η οδηγία 78/1035/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα από την οδηγία 85/576/ΕΟΚ.

2. Η οδηγία 83/181/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα από την οδηγία 91/680/ΕΟΚ παύει να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 1994.

3. Σε όλες τις κοινοτικές πράξεις που γίνεται παραπομπή στις προαναφερθείσες οδηγίες η παραπομπή αυτή θεωρείται ότι αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1 σημείο δ) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ όπως αυτή τροποποιείται με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία από την 1η Ιανουαρίου 1995. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτές τις διατάξεις, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Συμβούλιο

Πρόεδρος

Για το

Ο

Λ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ ΛΓΑΘΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 14, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Δ)

1. Εισαγωγές αγαθών που αποκλείονται από την απαλλαγή του ΦΠΑ

α) Μεταχειρισμένα είδη και αντικείμενα οικοσκευής που προορίζονται για την επίπλωση δεύτερης κατοικίας (τίτλος III, κεφάλαιο IV του κανονισμού).

β) τα αντικείμενα εκπαιδευτικού, επιστημονικού ή πολιτιστικού χαρακτήρα εκτός των αγαθών που αναφέρονται στο παράρτημα I, σημείο Β του Κανονισμού, ανεξάρτητα από τον αποδέκτη και για οποιαδήποτε χρήση και αν προορίζονται, και εκτός των αγαθών που αναφέρονται παρακάτω στο σημείο 3 δ)- τα επιστημονικά όργανα και συσκευές (τίτλος V, κεφάλαιο I του Κανονισμού) που προορίζονται για την ιατρική έρευνα, τη διαγνωστική ιατρική ή τη θεραπεία (τίτλος V, κεφάλαιο II του κανονισμού).

2. Εισαγωγή αγαθών τα οποία τα κράτη μέλη δύνανται να αποκλείουν από την απαλλαγή του ΦΠΑ

α) Τα εμπορεύματα αμελητέας αξίας που εισάγονται στο πλαίσιο της πώλησης δι'άλληλογραφίας (τίτλος II του κανονισμού).

β) τα οχήματα μεικτής χρήσης που χρησιμοποιούνται για εμπορικούς και επαγγελματικούς σκοπούς και εισάγονται από τα φυσικά πρόσωπα που μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους (τίτλος III, κεφάλαιο πρώτο, του κανονισμού).

γ) τα αγαθά εξοπλισμού που εισάγονται με την ευκαιρία της μεταφοράς δραστηριοτήτων (τίτλος VI, κεφάλαιο πρώτο του κανονισμού)- τα αγαθά εξοπλισμού για τα οποία τα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 17, παράγραφος 6 της παρούσας οδηγίας και έχουν την ευχέρεια να αποκλείονται από την απαλλαγή, ολικά ή μερικά, μέχρι τη θέση σε ισχύ των κοινών κανόνων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής.

3. Εισαγωγή αγαθών των οποίων η απαλλαγή από ΦΠΑ υπόκειται σε ειδικές προϋποθέσεις

α) τα είδη πρώτης ανάγκης: η απαλλαγή χορηγείται υπό τον όρο ότι τα αγαθά αυτά έχουν αποκτηθεί δωρεάν (παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 59, παράγρ. 1 σημείο α) του κανονισμού).

β) τα αντικείμενα που προορίζονται για τα άτομα με ειδικές ανάγκες: η απαλλαγή χορηγείται υπό τον όρο ότι τα αντικείμενα, τα ανταλλακτικά, τα ειδικά τιμήματα ή εξαρτήματα και τα εργαλεία:

- είτε εισάγονται από ιδρύματα ή οργανισμούς που έχουν ως κύρια δραστηριότητα την εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές ανάγκες ή τη συμπαράσταση στα πρόσωπα αυτά και τα οποία είναι εξουσιοδοτημένα από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να παραλαμβάνουν τα αντικείμενα αυτά υπό καθεστώς απαλλαγής.

- είτε προσφέρονται δωρεάν και χωρίς πρόθεση εμπορικής εκμετάλλευσης εκ μέρους του δωρητή σε ένα τέτοιο ίδρυμα ή οργανισμό.

(παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 63 του κανονισμού).

γ) τα αγαθά εξοπλισμού που εισάγονται με την ευκαιρία της μεταφοράς δραστηριοτήτων: η απαλλαγή υπόκειται στην συμπληρωματική προϋπόθεση ότι τα αγαθά προορίζονται για την άσκηση δραστηριότητας που δεν απαλλάσσονται από το φόρο δυνάμει του άρθρου 13 της παρούσας οδηγίας (παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 73 του κανονισμού).

δ) τα αντικείμενα συλλογών και τα αντικείμενα τέχνης, εκπαιδευτικού, επιστημονικού ή πολιτιστικού χαρακτήρα που δεν προορίζονται προς πώληση και εισάγονται από μουσεία, αίθουσες εκθέσεων και λοιπά ιδρύματα στα οποία οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών επιτρέπουν να παραλαμβάνουν τα αντικείμενα αυτά με απαλλαγή. Η απαλλαγή παρέχεται μόνο όταν τα αντικείμενα εισάγονται δωρεάν ή όταν εισάγονται εξ επαχθούς αιτίας χωρίς όμως να παραδίδονται από κάποιον που υπόκειται στο φόρο (παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 42 και από το παράρτημα II, περίπτωση β του κανονισμού).

B. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΑΠΑΛΛΑΓΩΝ ΑΠΟ ΦΠΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

α) Οι απαλλαγές που προκύπτουν από τα προνόμια και τις ασυλίες τις οποίες παρέχουν στα πλαίσια συμφωνιών μορφωτικής, επιστημονικής ή τεχνικής συνεργασίας που έχουν συνάψει με τρίτες χώρες.

β) οι ειδικές απαλλαγές που δικαιολογούνται από το είδος του συνοριακού εμπορίου και οι οποίες χορηγούνται στα πλαίσια διασυνοριακών συμφωνιών τις οποίες έχουν συνάψει με γειτονικές όμορες χώρες.

γ) οι απαλλαγές που χορηγούνται στα πλαίσια συμφωνιών που έχουν συναφθεί βάσει της ρήτρας αμοιβαιότητας με τρίτες χώρες οι οποίες είναι αντισυμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία (Σικάγο 1994) σε ό,τι αφορά την εφαρμογή των συνιστώμενων των πρακτικών στα σημεία 4.42 και 4.44 του παραρτήματος 9 της εν λόγω σύμβασης (ένατη έκδοση, Ιούλιος 1990)."

ISSN 0254-1483

COM(94) 370 τελικό

ΕΓΓΡΑΦΑ

GR

09

Αριθ. καταλόγου : CB-CO-94-388-GR-C

ISBN 92-77-80049-6

Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
L-2985 Luxembourg